

kan have noget imod at sige, hvem der er stillet til, og hvor det er foregaaet, og der er flere, der ere interesserede i at faa det frem. Jeg kan kun sige, at ingen af de to Amtmænd, der ere Formænd for Anlægsbestyrelser, har udtalt sig saaledes. Den ene af dem, Amtmanden over Hjørring Amt, har det ærede Medlem selv undtaget. Den anden er Amtmanden over Holbæk Amt, og ham undtager jeg. Jeg har ikke søgt Oplysninger om hans Forhold i den Retning, men Underretningen er kommen til mig, og jeg kan indstaa for, at han ikke har udtalt sig saaledes, som det ærede Medlem har paastaet. Der er flere Amtmænd, der staa i Forhold til private Baner, om end ikke til Anlægsbestyrelser, og som ogsaa kunne have udtalt sig om disse Forhold, og det forekommer mig, at Offentligheden har Krav paa at faa at vide, hvem der har udtalt de Ord, det ærede Medlem citerede.

Svar: Jeg hørte ikke den ærede Ministers indledende Bemærkninger. Jeg kom lidt sent i Salen og opfattede ikke straks, at Bemærkningerne gjaldt mig. Jeg skal da til de af den ærede Ministers Bemærkninger, som jeg hørte, erklære, at det er jo let nok for den ærede Minister at præstere en Erklæring fra anklagede, og det kan jo være, at det er den højtærede Minister nok, naar anklagede frekender sig selv; jeg og mange med mig deltager ikke i denne Frifindelse. Jeg har oplevet, at en Herredsfoged over for en for Tyveri anklaget Person erklærede, at han ikke troede, at Manden havde begaaet dette Tyveri, for han var Menneskekender — det var ordret, hvad han erklærede — og han kunde se paa Manden, at han ikke havde begaaet Tyveriet. Den højtærede Ministers Tiltro til denne frifindende Erklæring fra anklagede ligner i ikke lidt den af mig omtalte Herredsfogeds Udtalelse om den for Tyveri stgatede Person. Jeg tror, enhver vil være paa det rene med, at det i Forhold som dette er vanskeligt at fremføre frevne Beviser, særligt vanskeligt i dette Tilfælde, fordi, som jeg allerede har oplyst, den paagældende Mand staaer i en Magtstilling, der forhindrer, at enhver af dem, der kunne være udjatte for hans Magtmisbrug, erklærer sig offentlig derom. Derfor maa jeg aldeles bestemt nægte at ville erklære mig over, hvorfra jeg har mine Oplysninger. Jeg anser mig for aldeles nødt til at nægte det af Hensyn til disse Mennesker, der ikke have Midler til at beskytte sig imod de Overgreb, den vedkommende Embedsmand i Embedsmæssig kunde udsætte dem for. Der staaer selvfølgelig Er-

klæringer fra vedkommende til min Raadighed i disse Forhold, men jeg gentager, at jeg kan ikke forsvare over for de vedkommende at fremkomme med dem.

Naar den højtærede Minister særlig i Forholdet til Vejle-Gibebanen saa bestemt anser denne skriftlige Udtalelse fra Ingeniør Ernst som en virkelig Frifindelse, erklærer jeg simpelt hen, at her staaer Ord over for Ord, Erklæringer over for Erklæringer, og jeg har Grund til at tro de Erklæringer, der foreligger for mig. Og hvis man vil spørge ud i det store Samfund af Ingeniører og Entreprenører, der bygge Jærnbaner i Danmark, vil man faa de Ord bekræftede, jeg her har udtalt i Tinget. Det er en Ting, der vides saa alment, at den ikke behøver at fremføres med et enkelt Navns Nævnelser og, som allerede før nævnt, er det ikke muligt at nævne et enkelt Navn uden at udsætte vedkommende, der bærer det, for en Forsøgelse, som kunde blive skæbnesvanger. Jeg anser mig derfor for berettiget til at nøjes med denne Erklæring i dette Forhold og fortrøster mig til, at den offentlige Mening saa afsjort staaer paa min Side, at den højtærede Ministers Erklæring i dette Djevelik ganske sikkert ikke vil være i Stand til at forvanste den i nogen nævneværdig Grad.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singers Lev): Det ærede Medlem tager jo ganske fejl af Situationen, naar han taler om „anklagede“. Det ærede Medlem har fremsat Bestyldninger, og den, der fremsætter Bestyldninger, har at bevise disse; ellers falde de til Jorden som usande. Saaledes er Situationen, og det er ikke saaledes, som det ærede Medlem indbilder sig, at han kan optræde som Anklager og paaberaabe sig andrhyms Kredse, som han ikke vil eller kan føre frem. Det ærede Medlem kan jo stille Beviserne konfidentielt til min Raadighed; de skulle ikke komme uden for mig. Det er nok, naar jeg bliver overbevist i dette Forhold, som jeg er Herre over. Det kan det ærede Medlem i hvert Fald gøre uden Risiko.

Det ærede Medlems Udtalelser om Vejle-Gibebanen ere rigtignok overraskende over al Maade. Det er ved en Erklæring, som en enhver kan kontrolere og med Hensyn til hvilken vedkommende Ingeniørfirma kan afhøres, godtjort, at Ingeniør Ernst ikke har projekteret Banen, og at i øvrigt alt, hvad det ærede Medlem har sagt herom, er løst og ikke kan bevises. Det hører dog til de Forhold, som man kan komme til Bunds i. — I øvrigt vil jeg betragte det ærede Med-